

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 15.7.2015 г.
SWD(2015) 136 final

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

ОБОБЩЕНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

придружаващ

**Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета
за изменение на Директива 2003/87/ЕС с цел засилване на разходоефективните
намаления на емисиите и на нисковъгледорните инвестиции**

{COM(2015) 337 final}

{SWD(2015) 135 final}

1. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРОБЛЕМА

Анализът на генералния проблем във връзка с целите на ЕС и СТЕ за 2030 г. по климатичната политика е направен в Оценката на въздействието¹ на рамка за политиките в областта на климата и енергетиката в периода до 2030 г.² През октомври 2014 г. Европейският съвет се споразумя за рамката за политиките в периода до 2030 г., включваща обвързващ ангажимент за вътрешно намаляване на емисиите в 2030 г. с поне 40 % в сравнение с 1990 г. и съответстваща цел за намаление на емисиите в рамките на Системата за търговия с емисии на ЕС (СТЕ на ЕС) с 43 % в сравнение с 2005 г., както и за продължаване на безплатното предоставяне на квоти в промишлеността и за създаване на финансови механизми за осигуряване на преход на ЕС към нисковъглеродна икономика. Проблемът за решаване е как да се адаптират съответните разпоредби в Директивата относно СТЕ за периода след 2020 г., като в същото време допълнително се подобри разглежданата система на база на придобития опит.

1.1. Безплатно предоставяне на квоти за преодоляване на риска от изместване на въглеродни емисии

В промишления сектор се дават безплатни квоти за емисии като средство срещу потенциалния риск от изместване на въглеродни емисии³ при отсъствие в други големи икономики на сравними мерки в областта на климатичната политика. Разглежданият проблем е как да се въведат бъдещи правила за безплатно предоставяне на квоти в промишлеността, така че да бъдат разпределени по оптимален начин около 6,3 милиарда разполагаеми квоти въз основа на принципите, определени от Европейския съвет.

1.2. Механизми за финансиране на нисковъглеродни технологии

Като част от рамката за политиките в периода до 2030 г. Европейският съвет се споразумя да бъдат създадени три механизма за финансиране на нисковъглеродни технологии. Първият от тях е Иновационен фонд с 400 милиона квоти за подпомагане на силно иновативни нисковъглеродни първи по рода си проекти в европейската промишленост и енергетика, въз основа на опита от съществуващата програма NER 300. Също така, около 310 милиона квоти ще бъдат използвани за Модернизационен фонд за подпомагане на някои държави членки на ЕС с нисък доход⁴ с цел подобряване на енергийната ефективност и модернизиране на енергийните системи. И накрая, продължава се съществуващата възможност за държавите членки с нисък доход да предоставят безплатни квоти за своя енергиен сектор, с лимит максимум 40 % от техните тържно предоставяни квоти преди това преразпределение. В

¹ Impact Assessment on a policy framework for climate and energy in the period from 2020 up to 2030 (Оценка на въздействието на рамка за политиките в областта на климата и енергетиката за периода 2020—2030 г.), SWD(2014) 15 final.

² Communication from the Commission on a policy framework for climate and energy in the period from 2020 up to 2030. (Съобщение на Комисията относно рамка за политиките в областта на климата и енергетиката за периода 2020—2030 г.).

³ Представлява увеличение на емисиите на парникови газове в трети държави, където промишлеността не е подложена на подобни ограничения на емисиите.

⁴ 10 държави членки, които в 2013 г. са имали БВП на човек от населението по пазарни цени под 60 % от средната стойност за ЕС.

настоящата оценка на въздействието се анализира оптималния избор на варианти за структуриране на тези механизми за финансиране на нисковъглеродни технологии.

1.3. По-нататъшни подобрения на сегашния набор от правила

Сегашните правила за СТЕ на ЕС са в сила от 2013 г. и са сравнително неотдавнашни, но въз основа на натрупания опит следва да бъде разгледана възможността за някои ограничени изменения за периода след 2020 г. по ключови въпроси на СТЕ (валидност на квотите, Регистъра на ЕС и предприятията с малки емисии).

2. ЦЕЛИ

Генералната цел на политиката на ЕС в областта на климата и на СТЕ на ЕС като неин ключов инструмент е да допринесе за ограничаване на увеличението на средната глобална температура до не повече от 2 градуса Целзий над стойностите отпреди индустриалната революция. Специфичната цел на политиката е да се усъвършенстват и подобрят правилата на СТЕ на ЕС за периода след 2020 г., така че да бъдат съобразени с целта за намаление на емисиите в 2030 г. Оперативните цели за трите клъстера (безплатното предоставяне на квоти, механизмите за финансиране на нисковъглеродни технологии и допълнителните подобрения в настоящите правила) са насочени към преодоляване на гореописаните проблеми.

3. ВАРИАНТИ И ВЪЗДЕЙСТВИЯ

3.1. Безплатно предоставяне на квоти за преодоляване на риска от изместване на въглеродни емисии

За всеки от елементите на системата за безплатно предоставяне на квоти и за компенсиране за непреките разходи бяха разработени редица варианти за политика, в съответствие с водещите принципи на заключенията на Европейския съвет.

Стойности на показателите за специфични емисии. Има различни варианти по въпроса как и колко често да се актуализират стойностите на показателите за специфични емисии (изразени в брой квоти за тон продукт). В оценката на въздействието са разгледани базовият вариант (актуализация въз основа на нови данни, докладвани от операторите), актуализация с единен постоянен процент, периодична актуализация с постоянен процент, актуализация въз основа на нови данни, съчетана с актуализация с постоянен процент и периодична актуализация с цялостно събиране на нови данни.

Обем на продукцията и уточнявания. За определянето на количеството квоти за дадена инсталация се умножава обемът на продукцията по стойността на показателя за специфични емисии. Съществуват различни варианти по въпросите колко години да се използват за определяне на обема на продукцията, колко често да се актуализират тези години и как да се процедира с годишните изменения в обема на продукцията. В оценката на въздействието е разгледан базов вариант (при който обемите на продукцията се определят веднъж и се променят сега действащите правила за измененията в продукцията), алтернативен вариант, при който обемите на продукцията се определят веднъж за целия десетгодишен период на база минали стойности от петгодишен период (2013—17 г.) и друг алтернативен вариант с обеми на продукцията въз основа на данни от два петгодишни периода (2013—17 г. и съответно 2018—22 г.) Значителните увеличения и намаления на обема на продукцията се разглеждат чрез

едни и същи прагови стойности за увеличен и намален обем на продукцията. Увеличението на квотите за увеличен обем на продукцията идва от резерва за нови участници, който съдържа или фиксирано количество квоти (базов вариант), или се попълва от неизползвани квоти през съответния период. Той може да се попълва от квоти за Фаза 4, или от 250 милиона квоти, останали неразпределени през Фаза 3.

Групи с риск за изместване на въглеродни емисии и критерии. Отраслите, за които се счита, че са изложени на значителен риск от изместване на въглеродни емисии поради тяхната въглеродна интензивност и търговска обвързаност получават повече безплатни квоти. Понастоящем има много малка диференциация между отраслите, тъй като 97 % от тях са в списъка за риск от изместване на въглеродни емисии. В оценката на въздействието са разгледани варианти за по-прецизно насочен подход, базиращ се на разграничаване на отраслите в зависимост от тяхната степен на изложеност на риск от изместване на въглеродни емисии — с малко изменение на сега действащите критерии; прилагане на един и същ коефициент за всички; разграничаване на отраслите в 4 групи.

Компенсиране на непреките разходи. Непреките разходи са разходите за емисии на CO₂ във връзка с производството на електроенергия, които се прехвърлят на промишлени потребители на електроенергия. Понастоящем държавите членки могат да дават субсидии на някои характеризиращи се с голяма електроенергийна интензивност отрасли за частично компенсиране на непреките разходи, в съответствие с правилата за държавна помощ. В оценката на въздействието са разгледани: базов вариант (представляващ продължаване на сегашния подход), вариант за създаване на обхващаща целия ЕС компенсационна схема, която да се финансира от национални приходи от тръжната продажба на квоти или чрез безплатно предоставяне на квоти, както и комбинация от обхващаща целия ЕС компенсационна схема, финансирана чрез безплатно предоставяне на квоти, плюс възможност за компенсиране на национално равнище.

Вариантите за всеки от разглежданите елементи бяха оценени от гледна точка на съобразност с оперативните цели във връзка със заключенията на Европейския съвет и получените най-висока оценка варианти бяха комбинирани в следните пакети от варианти:

- **„Базов пакет А“** отразява непроменена Директива за СТЕ, но не съответства на заключенията на Европейския съвет и поради това не е оценяван.
- При **„Базов пакет Б“** е прието, че сега действащите правила продължават да са в сила и през следващата фаза и всички останали пакети са оценени в съпоставка с него.
- **„Базов пакет Б а“** е подобен на „Базов вариант Б“, с някои малки уточнявания на критериите за изместване на въглеродни емисии.
- **„Опростеният“** пакет е съставен по начин да се сведат до минимум административното натоварване и сложността.
- **„Насоченият“** пакет се базира на варианти за политика, имащи за цел да осигурят ситуация, при която най-ефективните инсталации няма да са изправени пред необосновани разходи, като в същото време се избягва възможността за лесни неочаквани печалби.
- „Опростеният“ и „насоченият“ представляват различни начини за процедиране с взаимните зависимости между водещите принципи, тъй като при повечето от вариантите за политика в „насоченият“ пакет е необходимо събиране на данни.

- Пакетът „**Ограничени изменения**“ представлява комбинация на „Опростения“ и „Насочения“ пакет.

Въздействия

Безплатното предоставяне на квоти във връзка с риска от изместване на въглеродни емисии има пряко въздействие както върху промишлените инсталации, попадащи в обхвата на СТЕ, така също и върху бюджетите на държавите членки.

Порядъкът на икономическите въздействия на правилата за безплатно предоставяне на квоти съответства на около 6,3 милиарда квоти, което отговаря на около 150 милиарда евро⁵. Необходимо е тези публични ресурси да бъдат предоставяни по оптимален начин, без да се подкопава принципът „замърсителят плаща“.

Разходите на отделните отрасли за спазване на изискванията зависят от цената на въглеродните емисии, степента на безплатно предоставяне на квоти, а също и на производствените емисии. Цената на въглеродните емисии не се влияе директно от безплатното предоставяне на квоти, тъй като общото количество на налични квоти (лимитът) е предварително фиксирано. Общите разходи за въглеродни емисии на макро равнище се определят от целта за общо намаление на емисиите с 40 % и специфичната цел за намаление на емисиите с 43 % в рамките на СТЕ, както е анализирано в оценката на въздействието на рамката за политики в областта на климата и енергетиката в периода до 2030 г.

По отношение на въздействието върху околната среда не са открити значими разлики между пакетите от варианти за политика във връзка с безплатното предоставяне на квоти, тъй като това въздействие зависи главно от определеното с лимита намаление на емисиите в 2030 г. с 43 %.

Що се отнася до социалните въздействия, различията между пакетите от варианти за политика са доста малки и са свързани главно с топлофикационните цени.

По отношение на оперативните цели и тяхната връзка с елементите на пакетите от варианти за политика, може да бъде отбелязано следното:

- Редовните актуализации на показателите за специфични емисии на база пълно събиране на данни (при пакетите „Базов“, „Ограничени изменения“ и „Насочен“) биха довели до най-близко съответствие на стойностите на показателите с техническия прогрес. Актуализациите на базата на еднократно прилага постоянен процент (при „Опростения“ пакет) биха довели до по-трудна за постигане стойност на показателя за отраслите, чиито технически възможности са под средните в сравнение с отраслите, имащи по-добри от средните технически възможности. Един по-нюансиран подход, например с актуализация на базата на няколко постоянни процента (например нисък, среден и висок) и/или допълнен със събиране на данни, би довел до по-точно съответствие с постигнатия технически прогрес в различните отрасли.
- Евентуално прекалено точно съответствие на безплатното предоставяне на квоти с характеристиките на даден отрасъл (по отношение на техническия

⁵ Изчислението е при прогнозните цени на квотите съгласно EU Energy, Transport and GHG emissions Trends to 2050 – Reference scenario 2013 (Тенденции в енергетиката, транспортния сектор и емисиите на парникови газове в ЕС в периода до 2050 г. — Референтен сценарий от 2013 г. — http://ec.europa.eu/clima/policies/2030/docs/eu_trends_2050_en.pdf)

прогрес, обема на продукцията или количеството на емисиите) може да намали стимулите за новаторство.

- За да може по-добре да се насочва безплатното предоставяне на квоти към тези инсталации, които постигат най-добри резултати и са най-много изложени на риск от изместване на въглеродни емисии е необходимо безплатното предоставяне на квоти да бъде съгласувано със степента на риска от изместване на въглеродни емисии, на който са изложени различните отрасли. При „Базовите“ пакети не се постига насочено предоставяне на безплатни квоти тъй като корекционният коефициент — който може да се увеличи до 35 % в 2030 г. — намалява безплатното предоставяне във всички отрасли, независимо от тяхната изложеност на риск от изтичане на въглеродни емисии. Пакетите „Ограничени изменения“ и „Насочен“ биха осигурили по-добро реагиране на различията в риска от изтичане на въглеродни емисии посредством класифициране на отраслите в 4 рискови групи и дават възможност да се избегне използването на корекционен коефициент.
- Правилата за корекциите в зависимост от промените на обема на продукцията и за резерва за нови участници могат да бъдат подобрени (както е в пакетите „Опростен“, „Ограничени изменения“ и „Насочен“), и по този начин допринасят за намаляване на корекционния коефициент и за предоставяне на повече безплатни квоти на бързо растящите дружества.
- Една по-добре насочена система за предоставяне на квоти (както е в пакетите „Ограничени изменения“ и „Насочен“) би намалила също вероятността за лесни неочаквани печалби, докато цената за една изцяло насочена такава система би се изразявала в извънредна административна сложност.
- Евентуално по-добре хармонизирано компенсиране на непреките разходи за въглеродни емисии — финансирано от тръжни приходи на държавите членки — би дало възможност за по-висока степен на защита на електроенергийно интензивните промишлени отрасли, но цената за това би била, че тези тръжни приходи няма да могат да се използват за други цели, например за подпомагане на електропроизводството от възобновяеми енергийни източници, което в дългосрочен план може допълнително да намали разходите за въглеродни емисии.

Като се имат предвид предимствата и слабостите на различните пакети, възможно е да бъде разглеждана и комбинация от тях, например някои мерки от „Опростения“ пакет, които имат добро въздействие по отношение на икономическите стимули и административната простота — например стойности на показателите за специфични емисии на база на актуализация с постоянен процент (или с няколко постоянни процента) и по-добро съгласуване с данните за обема на продукцията — в съчетание с правила по отношение на изместването на въглеродни емисии (съответно от пакетите „Ограничени изменения“ и „Насочен“) с оглед по-добро насочване на безплатните квоти към онези отрасли, които най-много са изложени на риск от изтичане на въглеродни емисии. Но в крайна сметка изборът на политика зависи от значимостта, която политическите ръководители ще придадат на различните цели.

3.1. Механизми за финансиране на нисковъглеродни технологии

По отношение на **Иновационния фонд** са разгледани изменения в сега действащите правила по програмата NER 300 във връзка със скрининга на проекти и подхода за споделяне на риска, по-специално за проектите в промишлеността.

Що се отнася до скрининга на проекти, настоящата нормативна уредба се основава на оценка на избираемостта във връзка с иновативния потенциал и техническата и икономическа жизнеспособност и селекция на база подреждане по разходите за единица резултат. Тази уредба може да се запази или промени за промишлеността с добавяне на критерии за възпроизводимост и подреждане на проектите на база на иновацията.

Възможни са изменения в начина на предоставяне на финансова подкрепа, които да увеличат максималния процент на финансиране и да обвържат част от подкрепата с по-ранни стадии от жизнения цикъл на проекта, като например с етапи от строително-монтажните работи. Едно по-значително изменение би било да се замени прилаганата понастоящем невъзстановима безвъзмездна помощ с финансов инструмент като например гаранция или дялово участие в собствеността. Въз основа на тези аспекти са разгледани два варианта:

- **Вариант 1** — изменения в сега действащите правила с по-специално пригоден подход за проектите в промишлеността и увеличаване на процента на финансиране. В настоящата оценка на въздействието са разгледани въздействията от такова увеличение на процента на финансиране, но е необходимо по-широко изпробване на пазара в контекста на изпълнителното законодателство във връзка с възобновяемите енергийни източници, улавянето и съхранението на CO₂ и промишлеността.
- **Вариант 2** — изменения в сега действащите правила, изразяващи се в предоставяне на подкрепа от постоянен финансов фонд посредством финансов инструмент.

Анализът на вариантите показва наличието на няколко балансови взаимовръзки: от една страна — постигане на авангардни иновации, от друга страна — най-добро използване на ограничени по обем фондове; от една страна — преодоляване на финансовите препятствия за нисковъглеродните иновации, от друга страна — създаване на ефективна и опростена структура за управление. Вариант 1 би бил ефективен за преодоляването на специфични финансови препятствия пред спонсорите на проекти за нисковъглеродни иновации. Той би могъл да доведе до по-малък ливъридж и по-малък брой подкрепени проекти в сравнение с продължаване на действието на сегашните правила или с Вариант 2, но в същото време той има най-голям потенциал за преодоляване на специфични препятствия за подкрепата на комерсиализацията на авангардни иновации в областта на улавянето и съхранението на CO₂, възобновяемите енергийни източници и промишлеността. Той би могъл да осигури значителна добавена стойност от действието на равнището на ЕС, като се има предвид възпроизводимостта на проектите. Подобни резултати могат да се реализират и при използването на предвидената във Вариант 2 процедура за избор на проекти на база на принципа на избор на първите предложения, но този вариант би ограничил възможностите за сравнение на различните предложения и може да е необходимо да се комбинира с допълнителни средства за подкрепа на много иновативни проекти.

По отношение на **Модернизационния фонд**, основите разгледани варианти са свързани със структурата за управление и съответните различни роли, които биха

могли да изпълняват държавите членки, Европейската комисия и Европейската инвестиционна банка за изпълнение на целите на фонда.

Два основни фактора могат да бъдат вариращи във връзка с ролята на държавите членки и на Комисията: степента на дефиниране в изпълнителното законодателство на Комисията на указанията за избираемост и селекция, както и на инвестиционните указания; и състава на Управителния борд, който допълнително да уточнява правилата и указанията.

Управителният борд може да включва бенефициерните държави членки или всички държави членки (донори и бенефициери), както и Комисията. Европейската инвестиционна банка би могла или само да прави надлежна проверка и да изпълнява съветническа роля, или да действа като управител на фонда от страна на бенефициерните държави членки и на Комисията. Посочените по-долу варианти включват различни комбинации от тези възможности:

Вариант 1: големи права за преценка и отговорности на бенефициерните държави членки, Модернизационният фонд да се структурира в съответствие със специфичните национални потребности. Критериите за избираемост на проектите се определят от Управителен борд, състоящ се от представители на бенефициерните държави членки. Изпълнителното законодателство включва общи указания, а подробните решения се вземат от Управителния борд. Комисията оказва административна подкрепа, Европейската инвестиционна банка провежда надлежни проверки.

Вариант 2: повече сътрудничество. Инвестиционните указания се приемат от Управителен борд с участието на всички държави членки и на Комисията. Комисията оказва административна подкрепа, Европейската инвестиционна банка провежда надлежни проверки. Европейската инвестиционна банка има увеличена роля като управител на фонда и продължава да е подотчетна пред Управителния борд, оценява отделните програми, проекти и финансови инструменти и провежда мониторинг на показателите за постигнати резултати.

Вариант 3: бенефициерните държави членки определят поток от проекти, които да бъдат финансирани посредством финансови инструменти, съответстващи на критериите за избираемост и на общите принципи за избор на проекти, определени в изпълнителното законодателство. Комисията оказва административна подкрепа, Европейската инвестиционна банка провежда надлежни проверки.

Очаква се Модернизационният фонд да задвижи инвестиции, които, в зависимост от вида на подкрепения проект, биха могли да създадат възможности за работна заетост, по-малки емисии на парникови газове и подобряване на качеството на въздуха по места. Трите варианта са сравнени по отношение на ефективност, последователност, изкривяване на пазара и административно натоварване и се установи наличието на балансови взаимовръзки. „Ефективността“ има ключово значение за да се осигури, че структурата на управление допринася за постигане на целите на фонда. При Вариант 3 структурата на управление е опростена, но е възможно да мобилизира по-малко частни инвестиции. Вариант 1 е насочен към националните приоритети, но е възможно да не отрази в пълна степен европейските приоритети. Би могло да се появи риск от изкривяване на вътрешноевропейския енергиен пазар, както и утежнена фрагментация на инвеститорите, водеща до по-ниска ефективност. Вариант 2 представлява балансиран подход, даващ възможност за максимално количество частни инвестиции и отчита както националните, така и европейските приоритети.

По отношение на **опцията за безплатно предоставяне на квоти с цел насърчаване на инвестициите за модернизиране на енергийния сектор**, основните оценени аспекти са времевите параметри, изборът на инвестиции и докладването, тъй като понастоящем те или се различават в отделните държави членки, използващи тази опция, което оказва влияние на количеството и времевите параметри на квотите, подлежащи на тръжна продажба, или влияе отрицателно на оперативните цели (прозрачност, простота и избягване на възможно изкривяване на енергийния пазар).

Възможните изменения включват замяна на сега действащите национални планове с открита състезателна процедура (тръг или състезателна процедура с избор/приоритизация на на инвестициите, осигуряващи най-добро съотношение между разходите и ползите), или публикуване от Комисията вместо докладване от държавите членки. В замяна на прилагания понастоящем подход със снижаваща се траектория би могло да се избере такова безплатно предоставяне на равностойно количество квоти годишно, което да повлияе на разпределението на инвестициите през периода и на предлагането на квоти на пазара. И накрая, наличието на последователни правила за тръжната продажба на квоти в случай че квотите не се предоставят безплатно би могло да намали сегашните различия между държавите членки и да определи ясен времеви график за тръжната продажба на неизползвани квоти. Въз основа на тези аспекти са разгледани следните три варианта:

Вариант 1: рационализиран подход с по-последователни правила и процедури, ограничаващ закъсненията при инвестициите и при публикуването на доклади на Комисията. Този подход би намалил различията в методиките между държавите членки, като в същото време се запазят повечето от съответните принципи.

Вариант 2: изменения, насочени към състезателен и открит избор на инвестиции. За големите инвестиции — открита състезателна процедура, намаляваща потенциалния риск от изкривяване на пазара, със сравняване на база на съотношението между разходите и ползите. По-малките инвестиции би могло да бъдат одобрявани в съответствие с възможно бъдещо общо блоково освобождаване от правилата за държавна помощ. Тръжната продажба на неизползваните квоти може да бъде отлагана с 1 или 2 години.

Вариант 3: по-голяма степен на стандартизация с фиксиран процент на безплатно предоставяните квоти на годишна база. Подходът е изцяло предвидим за пазара. Селекция между всички избираеми инвестиции посредством открита състезателна процедура въз основа на най-доброто съотношение между разходите и ползите.

Съществуват някои ключови балансови взаимовръзки между разгледаните варианти: рационализираният подход при Вариант 1 осигурява ограничени подобрения на прозрачността и намалява административното натоварване, но не променя избора на инвестициите, така че няма значима промяна на ефективността. Изменението на траекторията на безплатното предоставяне на квоти и включването на състезателна процедура за избор може да доведе до по-голямо административно натоварване, но има по-голям потенциал за подобряване на ефективността и прозрачността. За всички три варианта може да се разгледа възможно разрешаване на държавите членки да използват опция за вкарване на подлежащи на безплатно предоставяне квоти в Модернизационния фонд, което би осигурило единна структура за потенциалните инвеститори.

Между механизмите за финансиране на нисковъглеродни технологии могат да бъдат идентифицирани три основни взаимовръзки: необходимостта от балансирано

осребряване на квотите, което да дава възможност за навременен старт, като в същото време да се свежда до минимум въздействието върху въглеродния пазар (отнася се за Иновационния фонд и Модернизационния фонд), подобие между насочените инвестиции за енергийна ефективност и за модернизация на енергийния сектор, което показва необходимостта да се вземе под внимание потенциалното акумулиране (отнася се за Модернизационния фонд и за опцията за безплатно предоставяне на квоти на електроенергийния сектор), и въздействието на правилата за транспониране и прилагане върху бенефициерните държави членки по Модернизационния фонд и по опцията за безплатно предоставяне на квоти за електропроизводство.

3.2. По-нататъшни подобрения на сегашния набор от правила

Сегашната архитектура на СТЕ на ЕС е сравнително неотдавнашна, но въз основа на натрупания опит би могло да бъдат разгледани някои ограничени изменения за периода след 2020 г.

Те могат да се отнасят за следните въпроси:

- валидността на квотите през различни фази на СТЕ;
- възможността за държавите членки да изключват някои малки инсталации от обхвата на СТЕ на ЕС, като ги подложат на еквивалентни мерки;
- устойчивото финансиране на обхващания целия Съюз единен регистър за СТЕ на ЕС.